

its, doncs, tot esperant que el pròxim telegrama del senyor Pelayo també tindrà l'honor d'ésser interceptat.

A darrera hora amics i enemics contribueixen a actualitzar el nostre plet i a precipitar-ne la solució.

Els grans aplecs d'Acció catalana

El *Butlletí de l'Orfeó sarrianenc* (octubre), a propòsit dels aplecs patriòtics que es vénen celebrant per tot Catalunya, escriu el següent justíssim comentari.

Aplecs patriòtics: Diumenge passat se celebrà el segon dels grans aplecs comarcals que organitza aquesta ardida unió de patriotes coneguda amb el nom d'Acció CATALANA. Fou a Balaguer, la vella ciutat del comtat d'Urgell, famosa en la història de Catalunya i una de les ciutats més catalanes de l'ampla Segarra. El primer d'aquests aplecs fou a Ripoll, breçol del reialme català, vila també famosa en les nostres cròniques nacionals. En va seguir un altre d'organitzat per elements diversos del Catalanisme que se celebrà a Poblet, acudint-hi una multitud de patriotes de la comarca. I encara se'ns diu que se n'està preparant un al Vallès, per tots els pobles que el componen i un altre al Bergadà.

Tanmateix aquest seguit de manifestacions catalanistes en mig de tants de desenganys com els patriotes íntegres havem hagut de sofrir, enjoien novament el cor i fan reviure les antigues esperances. Un aplec català és una de les coses més belles del món: festa de joventut, renovació de fe, jurament de fidelitat a la Pàtria...; car en aquests aplecs, on s'hi celebra ofici, s'hi ballen sardanes i s'hi diuen magnífics discursos s'hi ha introduït per ACCIÓ CATALANA una novetat essencial: el jurament de fidelitat a Catalunya; fet davant d'un monument commemoratiu, pels patriotes que hi concorren.

I no és d'esperar que aquests juraments tan seguits no precipitaran l'hora de complir-los?

És d'esperar que aquests juraments no seran falsos juraments i que prevaldran el dia que la Pàtria exigirà dels seus fills l'ajut definitiu.

La bella creuada

La creuada empresa contra la Premsa desnacionalitzada és cada dia més intensa. I per bé que hi ha alguns periòdics comarcals que s'hi mostren insensibles, és encoratjador llegir l'en-

tusiasme amb què la secunden aquells que són verament nacionalistes. Una petita bella publicació orgue d'un grup de patriotes joveníssims *Oreig*, en el seu número d'octubre escriu a propòsit d'aquesta bella creuada—que hauria d'ésser una magna creuada:

Potser la cosa més depriment per als que volem lluitar per a Catalunya és trobar-nos amb persones que es diuen nacionalistes i que als vostres sermons han de respondre, amb vergonya, que no saben abandonar el mal company ni tan sols apartar-lo de la llar dels fills. De vegades els havem de dir que tot és cosa de rutina, que diaris catalans substituirien amb aventatge el vell paperam; els hi demostrareu punt per punt i encara demanen temps.

I quina cosa és la conquesta de la Premsa? Costarà molta de sang? Caldria organitzar esquadres efectives de combat? Haurem d'assaltar els cloquers per tocar a sometent i mobilitzar tots els ciutadans útils?

La conquesta de la premsa no és pas cosa de conspiracions ni de sang: és cosa de consciència.

Solament deixant de comprar o anunciar en diaris no escrits en català ja hi contribuiríem. Perquè és paradoxal que la premsa espanyolitzant de Barcelona es mantingui a base de nacionalistes. Això que fóra explicable en un poble provincià; en un poble que sap parlar dels seus alts destins; és ridícol.

Caldria saber fins a quin punt són nacionalistes aqueixos senyors que compren, s'anuncien o estan subscrits als diaris espanyolitzants que per malaurança de la Pàtria surten a Catalunya.

NOTICIARI

Els estudiants patriotes i el cartell infame

En terminar-se la compaginació del present número, se'ns comunica que una seriosa manifestació estudiantil, integrada pels escolars patriotes del diversos centres d'ensenyament i per les Associacions d'estudiants nacionalistes, s'ha adreçat a l'estatge del governador civil per a protestar davant d'aquesta autoritat espanyola, contra l'exhibició del llibre i del cartell infames a què alludirem en el nostre número

passat. L'ofensa feta contra el nom sagrat de Catalunya per un pornògraf professional de Madrid ha permès que els estudiants patriotes de les nostres Universitats es manifestessin amb tota la noblesa de cor que ha de caracteritzar sempre la joventut.

La manifestació s'ha disolt entre cants i vïctors a la Pàtria.

Els dependents catalans i la causa de Catalunya

A l'Assemblea nacional de dependents de Catalunya s'aprova aquesta ponència:

Tema V: "Conveniència de desenrotllar una campanya patriòtica dins els centres de dependents.

Ponent: Alfred Gelabert i Punsoda, vice-president del Centre autonomista de dependents del comerç i de la indústria de Tarragona.

Conclusions:

1. Que la Federació de dependents de Catalunya nomeni un Concell permanent de Propaganda patriòtica.

2. Que aquest Consell tingui cura de la propagació de l'esperit patriòtic en tots els centres i poblacions on aquests radiquin.

3. Que de conformitat amb els estatuts de la Federació, mai no pugui realitzar una tasca política; tan sols patriòtica.

4. Per a portar a la pràctica aquesta finalitat, la Federació destinarà una subvenció anual.

INFORMACIÓ ESTRANGERA

L'era feixista a Itàlia

En alguns números de la nostra publicació, fins allà on ens ha permès l'espai, havem ofert als nostres lectors algunes de les dades més interessants del moviment feixista que nosaltres consideràvem amb tota la seva transcendència i que alguns fins a darrera hora no li han reconegut. Després de la gran guerra i a costat del bolxevisme, el feixisme és el moviment polític més important a l'època contemporània. No podem publicar per manca d'espai com era la nostra intenció el discurs de Nàpols, famós, Publiquem en canvi un article del *Popolo d'Italia*, signat Francesco di Pretoro on se resum amb gran exactitud el desenrotllament de l'acció mussoliniana i se n'assenyala l'esdevenidor probable.